

Banská Bystrica 10.10.2016
PÚV 128-2013/ÚV 7092/I-93-2016

ROZHODNUTIE

Vo veci návrhu navrhovateľa AŽD Praha, s. r. o., Žirovnická 2/3146, 106 17 Praha 10, Česká republika, zastúpeného v konaní patentovým zástupcom Bc. Petrom Kubínym, Piaristická 9, 911 01 Trenčín (ďalej „navrhovateľ“) na výmaz úžitkového vzoru č. 7092 s názvom „Pevná upevňovacia súprava, najmä pre elektromotorické prestavníky“ majiteľa Automatizácia železničnej dopravy, a.s., Za stanicou 1, 831 04 Bratislava, Slovenská republika (ďalej „majiteľ“), rozhodol Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) podľa § 44 ods. 1, písm. a) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov takto:

návrh na výmaz úžitkového vzoru č. 7092 sa zamietá.

Odôvodnenie:

Úradu bol 17.12.2015 doručený návrh na výmaz úžitkového vzoru č. 7092 s názvom „Pevná upevňovacia súprava, najmä pre elektromotorické prestavníky“ (ďalej „napadnutý úžitkový vzor“ alebo „napadnuté riešenie“).

Navrhovateľ v podaní návrhu uviedol, že napadnutý úžitkový vzor nespĺňal v čase svojho podania podmienky ochrany podľa § 4 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 495/2008 Z. z., pretože napadnuté riešenie nie je výsledkom vynálezcovskej činnosti.

Uvedené navrhovateľ zdôvodnil nasledujúcimi namietanými dokumentami:

- úžitkový vzor CZ 14406 U1 (tiež úžitkový vzor SK 4009 U) (ďalej „D1“)
- patentová prihláška US 2004/0227037 A1 (ďalej „D2“).

K dokumentu D1 navrhovateľ uviedol, že je tu riešený prírubový prestavník, ktorý sa pomocou prírubového spojenia pripevňuje k príрубе žľabového podvalu prírubového prestavníka. Skriňa prírubového prestavníka je opatrená prírubou, ktorá sa spája s prírubou so žľabovým podvalom pomocou upevňovacích svorníkov.

Ďalej poukázal na dokument D2, kde je opísaný výhybkový prestavník, ktorý má priečne položený skriňový podval, obsahujúci pár zakončení prispôbených na prichytenie k páru pozdĺžne prechádzajúcich pevných pojazďových koľajníc a prispôbených na klzné uloženie páru pozdĺžne prechádzajúcich a priečne posuvných jazykov výhybky. Prestavná tyč prechádza priečne v skriňovom podvale, je pripojená k jazykom, je vystredená na priečnej osi a je posuvná pozdĺž priečnej osi na posúvanie jazykov. Na jednom konci podvalu je pohon s prestavníkovou tyčou (spojnicou) uložený na pántoch pre zabezpečenie otáčavého pohybu medzi dolnou polohou v smere od jedného konca podvalu a s prestavníkovou tyčou (spojnicou) osovo zarovnanou s prestavnou tyčou a hornou polohou medzi koncami podvalu.

Napadnutý úžitkový vzor a dokumenty D1 a D2 navrhovateľ porovnal v tabuľke nasledovne:

napadnutý úžitkový vzor, obr. 2 vzťahová značka 3	D1, obrázok, vzťahová značka 1
	D2, obr. 1 až 7, vzťahová značka 2

a k nemu pripojený pohon (alebo skriňa pohonu) prestavníka:

napadnutý úžitkový vzor, obr. 2 vzťahová značka 2	D1, obrázok, vzťahová značka 2
	D2, obr. 1 až 7, vzťahová značka 8a.

Samotné pripojenie pohonu (alebo skrine pohonu) prestavníka k žľabovému podvalu je podľa navrhovateľa realizované nasledovne:

v napadnutom úžitkovom vzore pevnou upevňovacou súpravou (1), ktorá má celokovový rámový skelet, štyri svorníky (4) umiestnené na kontaktnej sade na prichytenie žľabového podvalu (3) a dva svorníky (5) na prichytenie elektromotorického prestavníka (2) zospodu	v D1 je skriňa (1) prestavníka opatrená prírubou (5), ktorá sa k prírubu (6) na žľabovom podvale (2) pripája upevňovacími svorníkmi (3).
---	--

Navrhovateľ zdôraznil, že z porovnania napadnutého úžitkového vzoru a D1 je zrejme, že D1 neobsahuje upevňovaciu súpravu (1) ako samostatný prvok, avšak napadnutý úžitkový vzor obsahuje zhodné vyhotovenie prírubového pripojenia k žľabovému podvalu ako je opísané a znázornené v D1. Kontaktná sada so štyrmi svorníkmi (4) na upevnenie žľabového podvalu (3) podľa napadnutého úžitkového vzoru je identické vyhotovenie príruby (5) vytvorenej v skrini (1) prestavníka podľa D1. Rámový skelet s dvoma svorníkmi (5) na upevnenie elektromotorického prestavníka (2) zospodu, podľa napadnutého úžitkového vzoru potom nahrádza spojenie/vytvorenie príruby (5) a skrine (1) prestavníka podľa D1.

v napadnutom úžitkovom vzore pevnou upevňovacou súpravou (1), ktorá má celokovový rámový skelet, štyri svorníky (4) umiestnené na kontaktnej sade na prichytenie žľabového podvalu (3) a dva svorníky (5) na prichytenie elektromotorického prestavníka (2) zospodu	v D2 je pohon (8a) prestavníka upevnený na pár pozdĺžne v rozstupe usporiadaných upevňovacích ramien alebo líšt (10) a (11) tvaru „Z“, ktoré majú vonkajšie konce (26), ku ktorým je pohon (8a) upevnený, a ktoré navyše málo presahujú za tento pohon (8a) a vnútorné konce (14) a (15) pripojené pínkami (12) a (13) k podvalu (2), str. 2. odsek [0020], riadok 5 až 9.
---	--

Podľa navrhovateľa z opisu a obrázkov dokumentu D2 je zrejme, že D2 opisuje rámový skelet, ku ktorému je pripojený pohon prestavníka. Rámový skelet či už podľa napadnutého úžitkového vzoru alebo D2 má prakticky zhodné konštrukčné vyhotovenie v tom zmysle, že obsahuje dve pozdĺžne časti spojené priečnikom/priečnikmi. Priečniky rámového skeletu nie sú v D2 označené vzťahovými značkami, avšak z obrázkov 3, 6 a 7 dokumentu D2 je zrejme, že pohon (8a) je upevnený na priečnikoch.

Navrhovateľ poukázal na to, že v časti „Priemyselná využiteľnosť“ napadnutého úžitkového vzoru je uvedené, že pevná upevňovacia súprava umožňuje rýchle, praktické, jednoduché a finančne nenáročné pripojenie klasických prestavníkov na čoraz viac aplikované žľabové podvaly vo forme prírubového prestavného ústrojenstva.

Prírubové spojenie žľabového podvalu a elektromotorického prestavníka je podľa navrhovateľa známe z D1 a tento princíp, resp. riešenie prírubového spoja bolo do napadnutého úžitkového vzoru jednoducho prevzaté. Úlohou bolo vytvoriť nosič samotného pohonu, resp. elektromotorického prestavníka, ktorého skriňa nie je

priamo opatrená prírubou na pripojenie k žľabovému podvalu. Podľa napadnutého riešenia je takýmto prvkom celokovový rámový skelet.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že rámový skelet ako nosič pohonu prestavníka je zrejmy z D2 a podľa navrhovateľa pre konštruktéra nie je problém takéto usporiadanie bez ďalšieho prevziať. Navrhnutie rámu ako celokovového patrí pod bežnú rutinnú konštruktérsku činnosť. Vytvorenie dvoch svorníkov na pripevnenie elektromotorického prestavníka zospodu je konštrukčne bežné vytvorenie rozoberateľného spoja dvoch strojných častí. Pripevnenie elektromotorického prestavníka zospodu vyplýva jednoducho z možností, ktoré sú k dispozícii vzhľadom na usporiadanie skrine elektromotorického prestavníka, kde skriňa je na hornej strane opatrená vekom, aby bolo ústrojenstvo pohonu prístupné zhora.

Podľa navrhovateľa je z uvedeného zrejme, že napadnuté technické riešenie je obvyčajnou kombináciou prvkov, ktoré sú známe z iných riešení v tejto oblasti techniky a tiež prvkov, ktoré sú všeobecne známe pre strojársku oblasť, napr. svorníky na pripevnenie elektromotorického prestavníka zospodu.

Navrhovateľ tiež poukázal na časť napadnutého úžitkového vzoru „Doterajší stav techniky“ kde je uvedené, že doterajšie spôsoby pripevnenia klasických prestavníkov neumožňovali ich priame pripojenie na žľabový podval, preto ich využitie v prevádzke bolo obmedzené, pritom jedným zo spôsobov pripojenia elektromotorického prestavníka na žľabový podval je uvedené aj prírubové spojenie, tzv. prírubového prestavníka so žľabovým podvalom. Toto riešenie je práve predmetom dokumentu D1, kde je v časti „Podstata technického riešenia“ 3. odsek uvedené, že hlavná výhoda tohto technického riešenia spočíva v tom, že prestavadlo prírubové má skriňu prispôsobenú pre prírubové spojenia. Týmto odpadá nutnosť použitia akejkoľvek pripevňovacej sústavy, upevnenie prestavadla prírubového voči výhybke je jednoznačné. Prestavadlo prírubové svojimi rozmermi nadväzuje na žľabový podval prírubového prestavadla a umožňuje tak bezproblémové podbíjanie železničnej výhybky. Toto konštrukčné usporiadanie a upevnenie prestavadla prírubového znižuje aj prácnosť montáže a následného zoradovania.

V rovnakej časti napadnutého úžitkového vzoru (2. a 3. odsek) je uvedené, že výhodou navrhovaného riešenia je predovšetkým veľmi jednoduchá, cenovo primeraná a bezpečná konštrukcia, ktorá má podstatne väčší celoplošný prenos horizontálne pôsobiacich síl na konštrukčne zosilnené čelo skrine prestavníka s porovnateľnými úžitkovými vlastnosťami pripevnenia známych prírubových prestavníkov. Predmetný spôsob pripevnenia zabezpečuje aj zníženie prácnosti pri montáži a zoradovaní uzla výhybky, ako aj jej bezproblémové podbíjanie počas prevádzky.

Podľa navrhovateľa je z tohto porovnania zrejme, že všetky výhody napadnutého úžitkového vzoru spočívajú v aplikácii prírubového spoja podľa dokumentu D1. Napadnuté riešenie prakticky len navrhuje rámový skelet, ktorý umožňuje to, aby mohla byť na ňom uložená a k nemu rozoberateľne pripojená skriňa klasického elektromotorického prestavníka, t. j. táto skriňa nie je priamo opatrená prírubou ako v dokumente D1. Tvar a rozmery skrine pohonu prestavníka sú pritom v napadnutom úžitkovom vzore a v dokumente D1 takmer identické, pričom vytvorenie rámového skeletu nepresahuje bežnú konštrukčnú činnosť, pretože tvar, rozmery a dimenzovanie priamo vychádza z tvaru, rozmerov a usporiadania skrine jestvujúceho elektromotorického prestavníka a jeho použitia.

Vzhľadom na uvedené navrhovateľ žiadal, aby úrad napadnutý úžitkový vzor vymazal z registra úžitkových vzorov, pretože nespĺňa podmienky ochrany dané § 4 zákona o úžitkových vzoroch.

Listom úradu z 11.1.2016 bol predmetný návrh odoslaný majiteľovi na vyjadrenie.

Majiteľ vo vyjadrení k návrhu na výmaz, ktorý bol doručený úradu 18.5.2016 k namietanému dokumentu D1 uviedol, že riešenie v tomto dokumente síce patrí do rovnakej oblasti, ale riešenie v napadnutom úžitkovom vzore sa týka pevnej upevňovacej sústavy (1) slúžiacej na pripevnenie klasického elektromotorického prestavníka (2) zospodu a pripevnenie žľabového podvalu (3) spredu. Riešenie v dokumente D1 sa týka priamo skrine (1) prestavníka so žľabovým podvalom (2), teda ide o riešenie iného technického problému, ktorým sa sleduje upevnenie žľabového elektromotorického prestavníka nie klasického ako je v napadnutom úžitkovom vzore.

Z porovnania technických znakov je podľa majiteľa zrejme, že riešenie dokumentu D1 neobsahuje len pevnú upevňovaciu sústavu (1) z celokovového rámového skeletu, ako uvádza navrhovateľ, ale tiež štyri svorníky (4) umiestnené spredu na priame prichytenie žľabového podvalu (3).

K porovnaniu riešení z napadnutého úžitkového vzoru a namietaného dokumentu D2 majiteľ uviedol, že obidve riešenia sa týkajú upevnenia prestavníka na železničný podval, obidve však riešia iný technický problém.

V napadnutom úžitkovom vzore pevná upevňovacia súprava (1), na ktorej je pripevnený elektromotorický prestavník (2) pozostáva z celokovového rámového skeletu, ktorý sa pripevňuje priamo na dutý železničný podval štyrmi svorníkmi (4) umiestnenými spredu pevnej upevňovacej sústavy (1). Riešené je upevnenie klasického elektromotorického prestavníka a nie prírubového ako je uvedené v návrhu na výmaz napadnutého úžitkového vzoru, Upevňovacia súprava slúži na upevnenie skrine prestavníka prostredníctvom rámovej konštrukcie na dutý žľabový pražec výhybky čím sa dosiahne, že klasický prestavník sa dá pomocou tejto konštrukcie upevniť na žľabový pražec. Existuje teda evidentná rozdielnosť medzi upevnením prírubového prestavníka a klasického prestavníka.

V dokumente D2 je na jednom konci podvalu pohon (8a) s výstupným hriadeľom (8b) pripevnený k páru pozdĺžne rozmiestnených v tvare „Z“ montážnych ramien alebo tyčí (10) a (11), ktoré sú vnútornými koncami spojené pomocou pántov s doskami (20) a (21) spojenými s podvalom (2), pričom pánty slúžia na preklopenie pohonu (8a) spolu s ramenami (10) a (11) do hornej polohy nad podvalom (2). Teda na rozdiel od riešenia v napadnutom úžitkovom vzore, v ktorom je prestavník pripevnený na celokovový rámový skelet, je v dokumente D2 pohon (8a) (prestavník) pripevnený k páru pozdĺžne rozmiestnených ramien alebo tyčí, ktoré majú tvar „Z“, pričom tieto sú vnútornými koncami spojené pomocou pántov s doskami (20) a (21) a s podvalom. Uvedeným upevnením pohonu na železničný podval sa rieši technický problém jeho dopravy na železničnom vagóne spolu so štandardnými podvalmi. Aby mohla byť dosiahnutá rovnaká dĺžka upevnenia pohonu podľa riešenia v dokumente D2 je umožnené jeho preklopenie do hornej polohy nad podval.

Podľa majiteľa z uvedeného vyplýva, že riešenia v namietaných dokumentoch D1 a D2 riešia iný technický problém, pričom ani upevňovacia súprava z napadnutého úžitkového vzoru nemožno z konštrukčného hľadiska a účelu považovať za rovnaké technické znaky, preto nemožno predpokladať, že odborník v danej oblasti by na základe poznatkov z namietaných dokumentov D1 a D2 mohol dospieť k napadnutému riešeniu, preto majiteľ žiadal, aby úrad návrh na výmaz zamietol.

Rozhodnutie úradu sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Podľa § 44 ods. 1 písm. a) zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o úžitkových vzoroch“) úrad na návrh tretej osoby vykoná výmaz úžitkového vzoru z registra, ak predmet úžitkového vzoru nie je spôsobilý na ochranu podľa § 4 až 6.

Podľa § 4 zákona o úžitkových vzoroch je technické riešenie spôsobilé na ochranu úžitkovým vzorom, ak je nové, je výsledkom vynálezcovskej činnosti a je priemyselne využiteľné.

Podľa § 7 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch sa za stav techniky považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, prístupné verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

Podľa § 7 ods. 4 zákona o úžitkových vzoroch nie je stavom techniky také zverejnenie výsledkov práce prihlasovateľa alebo jeho právneho predchodcu, ku ktorému došlo v posledných šiestich mesiacoch pred podaním prihlášky.

Podľa § 8 ods. 1 zákona o úžitkových vzoroch sa technické riešenie považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Podľa § 8 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch sa pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti neprihliada na obsah prihlášok, patentových prihlášok, medzinárodných prihlášok a európskych patentových prihlášok, ktoré ku dňu, od ktorého prislúcha prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené.

Úžitkový vzor č. 7092 s názvom „Pevná upevňovacia súprava, najmä pre elektromotorické prestavníky“ bol zapísaný do registra úžitkových vzorov 11.3.2015 s právom prednosti od 17.7.2013 s nasledujúcim znením nároku na ochranu:

Pevná upevňovacia súprava (1), *vyznačujúca sa tým*, že pozostáva z celokovového rámového skeletu a štyroch svorníkov (4) umiestnených na kontaktnej sade na prichytenie žľabového podvalu (3) a dvoch svorníkov (5) na prichytenie elektromotorického prestavníka (2) zospodu.

Nároky na ochranu úžitkového vzoru vymedzujú predmet, na ktorý je udelená ochrana a opis a prípadne výkresy zapísaného úžitkového vzoru slúžia ako podklad na vysvetlenie jednotlivých znakov technického riešenia.

Z obsahu podaného návrhu na výmaz jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ podáva návrh na výmaz z dôvodu nespĺnenia podmienky vynálezcovskej činnosti predmetu chráneného napadnutým úžitkovým vzorom v zmysle ustanovenia § 8 zákona o úžitkových vzoroch.

Navrhovateľ ako námietky voči splneniu podmienky vynálezcovskej činnosti predložil nasledujúce dokumenty:

- 1) český úžitkový vzor č. 14406 s dátumom prednosti od 15.4.2004, zapísaný do registra 1.6.2004,
- 2) americký patentový spis zverejnený 18.11.2004 s dátumom prednosti od 12.5.2004.

Uvedené namietané dokumenty možno pokladať vzhľadom na dátum priority napadnutého úžitkového vzoru (17.7.2013) za skorší stav techniky v súlade s ustanovením § 7 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch a zároveň nepredstavujú materiály podľa § 8 ods. 2 zákona o úžitkových vzoroch, podľa ktorého sa pri posudzovaní vynálezcovskej činnosti neprihliada na obsah patentových prihlášok, európskych patentových prihlášok a prihlášok úžitkových vzorov, ktoré ku dňu, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, neboli zverejnené, a teda môžu byť ďalej posudzované vo vzťahu k naplneniu podmienky vynálezcovskej činnosti napadnutého úžitkového vzoru.

Pred samotným posúdením splnenia podmienky vynálezcovskej činnosti je potrebné pristúpiť k detailnému rozboru oboch namietaných dokumentov.

Namietaný dokument D1 rieši upevnenie prírubového prestavníka, ktorý v železničnej doprave predstavuje bezpečné prvky železničnej zabezpečovacej techniky, pričom jeho základnou funkciou je prestavovanie, zaistenie a kontrola polohy pohyblivých dielov výhybkových konštrukcií, konštrukcií koľajových križovatiek a výkoľajok. V Doterajšom stave techniky dokumentu D1 sa uvádza, že na upevnenie prestavníka k železničnej výhybke sa využíva pevná alebo kĺbová pripevňovacia sústava, ktorých nevýhodou je to, že upevňovacia súprava zaberá miesto pre riadne podbíjanie a zariadenie je potrebné pri podbíjaní demontovať, alebo sa využíva vloženie prestavníka do žľabového pražca. Pri vložení prestavníka priamo do žľabového pražca, s ktorým sa pevne spojí, je nevýhodou to, že svojou dĺžkou značne presahuje dĺžku výhybkových pražcov, čo spôsobuje problémy pri preprave a manipulácii pri vkladaní výhybiek. V dokumente D1 je preto pripojenie riešené tak, že skriňa prírubového prestavníka je opatrená najmenej jednou prvou prírubou (5), pričom so žľabovým pražcom (2) prírubového prestavníka je prostredníctvom druhej príruby (6) spojená pomocou upevňovacích svorníkov (3), zatiaľ čo k výmenovému záveru je skriňa (1) prírubového prestavníka pripevnená prestavníkovou spojnicou (4).

Namietaný dokument D2 rieši železničný výhybkový prestavník (1). Z dokumentu D2 vyplýva, že pohon (8a) je umiestnený na konci podvalu (2), pričom je položený na tyčiach (10, 11) ohnutých v tvare písmena „Z“, ktoré prechádzajú na vrchnú stranu podvalu (2) a tam sú cez pánty prepojené s doskami (20, 21), čo umožňuje preklopenie pohonu (8a) s ramenami (10, 11) do hornej polohy nad podval z dôvodu dopravy takéhoto podvalu, resp. preklopením dôjde k zrovnaniu jeho dĺžky s ostatnými podvalmi. Podval (2) má v strede vytvorený pozdĺžny kanál. Na podval (2) je pevne pripevnená dvojica koľajníc (3, 4) a posuvne dvojica prepínacích jazýčkov (5a, 5b) výhybky, ktoré sú zaistené tyčou (6) prechádzajúcou v kanáli podvalu (2). Tyč (6) taktiež umožňuje posúvanie jazýčkov (5a, 5b). Z pohonu (8a) vystupuje výstupný hriadeľ (8b), ktorý je spojený prostredníctvom čapu (31) na vidlicu (30) k okraju tyče (6), na základe ktorého je možné odpojenie v prípade vyklopenia pohonu (8a) na tyčiach (10, 11) (pozri obrázok č. 4 a str. 2 časť opisu [0022]).

Predmetom ochrany je upevnenie klasického elektromotorického prestavníka o pevnú pripevňovaciu sústavu, ktorá je pripojená k žľabovému podvalu.

Pri posudzovaní tejto podmienky zápisu napadnutého úžitkového vzoru do registra úrad postupuje podľa zásad metódy „problém-riešenie“, ktorá je pri posudzovaní vynálezovskej činnosti štandardne používaná. Na základe tejto metódy je možné v maximálnej možnej miere zachovať objektivnosť v procese hodnotenia pri stanovení objektívneho technického problému. Vlastný postup hodnotenia vynálezovskej činnosti na základe tejto metódy je možné rozdeliť na nasledujúce časti:

- identifikácia najbližšieho stavu techniky,
- posudzovanie technických účinkov dosiahnutých technickými znakmi napadnutého riešenia, ktoré sú rozdielne od technických znakov najbližšieho stavu techniky,
- definovanie objektívneho technického problému, ktorý mal byť vyriešený napadnutým riešením,
- posúdenie, či predmetné riešenie napadnutého úžitkového vzoru je, resp. nie je výsledkom vynálezovskej činnosti v danej oblasti techniky na základe stavu techniky a objektívneho technického problému.

Dokument predstavujúci najbližší stav techniky, ktorý je základom pre posúdenie otázky obsiahnutia vynálezovskej činnosti by mal patriť do rovnakej alebo príbuznej oblasti techniky ako napadnuté riešenie, mať podobný cieľ/účel alebo účinok, zodpovedať podobnému použitiu a mať s napadnutým riešením čo najviac spoločných znakov.

Obidva namietané dokumenty patria do rovnakej oblasti techniky, avšak po preskúmaní obidvoch cieľov, účelov alebo účinkov týchto dokumentov je možné uviesť, že dokument D2 rieši skladovateľnosť, resp. presun podvalu, ktorý je v spojení s prestavnikom dlhší, a teda hľadá také riešenie pripojenia prestavníka, aby jeho pripojenie nesťažilo prepravu podvalov. Dokument D1 rieši pevné pripojenie prestavníka k podvalu, rovnako ako napadnuté riešenie, a teda ho možno považovať za najbližší stav techniky.

V napadnutom úžitkovom vzore majiteľ poukázal na to, že v oblasti železničnej dopravy sa využívajú prestavníkové ústrojenstvá, v ktorých majú prestavníky rôzne spôsoby a systémy upevnenia ku konštrukcii. Rovnako ako v dokumente D1 majiteľ v napadnutom úžitkovom vzore v Doterajšom stave techniky spomenul upevnenie prestavníka k výhybke pomocou pevnej upevňovacej sústavy, upevnenie pomocou kĺbovej pripevňovacej sústavy, pričom prestavník je umiestnený v okolitom teréne, ako aj vloženie prestavníka do žľabového podvalu, s ktorým je pevne spojený. Majiteľ okrem uvedeného spomenul aj možnosť použitia tzv. prírubového prestavníka a prírubové spojenie. Podľa majiteľa existujúce spôsoby pripevnenia pri klasických prestavníkoch neumožňovali ich priame pripojenie na žľabový podval, preto ich využitie bolo v prevádzke obmedzené. V napadnutom úžitkovom vzore je teda riešená pevná upevňovacia súprava na pripevnenie klasického elektromotorického prestavníka, ktorá pozostáva z celokovového rámového skeletu, na ktorom je pevná pripevňovacia platňa, a zosponu obsahuje dva zvislé svorníky na prichytenie elektromotorického prestavníka a spredu štyri pozične a rozmerovo prispôsobené svorníky na pripevnenie žľabového podvalu, pričom rámový skelet má dve bočnice, ktoré sú v zadnej časti spojené priečnikom.

Ako už bolo uvedené, namietaný dokument D1 rieši pripojenie prírubového prestavníka, ktorého skriňa je opatrená najmenej jednou prvou prírubou a pomocou prírubového spojenia sa pripevňuje k prírubu žľabového podvalu, ktorý je k päte opornice upevnený pomocou upevňovacích svorníkov izolovane prostredníctvom izolačnej vložky a izolačnej dosky. V tomto prípade má teda prírubový prestavník skriňu usposobenú na prírubové spojenie, čím odpadá nutnosť použitia pripevňovacej súpravy.

Ako tiež už bolo uvedené v obidvoch dokumentoch (napadnutý úžitkový vzor a D1) v opise sa spomína, že z doterajšieho stavu techniky je známe rôzne pripojenie prestavníka, okrem iného aj pripojenie pevné, kĺbové, pripojenie do žľabového podvalu a aj prírubové spojenie. Ako problém v obidvoch porovnávaných riešeniach sa javí priame pripojenie prestavníka na žľabový podval tak, aby bolo možné podbíjanie bez nutnosti jeho demontovania. Namietaný dokument D1 rieši tento problém priamym pripojením prestavníka s prírubou, zatiaľ čo napadnuté riešenie rieši upevňovaciu súpravu, ktorou je možné pripevniť bezprírubový prestavník tak, aby spôsob pripevnenia zabezpečil zníženie prácnosti pri montáži a zoradovaní uzla výhybky a tiež aj možnosť bezproblémového podbíjania počas prevádzky. V dokumente D1 je na pripojenie k žľabovému podvalu využitá príruha, resp. príruby (5, 6), cez ktoré je prostredníctvom upevňovacích svorníkov (3) umožnené spojenie so žľabovým podvalom. V napadnutom riešení prestavník nemá príruby, tzn. musela byť vytvorená taká upevňovacia konštrukcia, ku ktorej by bolo možné pripojiť prestavník a súčasne umožniť prepojenie na žľabový podval. Ako je zrejme z napadnutého riešenia prestavník je v spodnej časti pripevnený k upevňovacej sústave pomocou dvoch svorníkov (5) a následne je upevňovacia súprava spolu s pripevneným prestavnikom cez svorníky (4) pripojená k podvalu.

Predmetom ochrany napadnutého riešenia bolo teda vytvorenie upevňovacej súpravy pre bezprírubové prestavníky s možnosťou priameho spojenia na železničný podval, zatiaľ čo v dokumente D1 ide o priame pripojenie skrine prírubového prestavníka k podvalu, a teda v tomto prípade nebolo potrebné riešiť upevnenie prestavníka bez prírub.

Na základe uvedeného porovnania riešenia opísaného v napadnutom úžitkovom vzore a v dokumente D1 je možné za objektívny technický problém stanoviť vytvorenie alternatívnej možnosti pripojenia prestavníka na železničný podval.

Navrhovateľ v podaní návrhu uviedol, že spojenie žľabového podvalu a elektromotorického prestavníka, resp. tento princíp bol v napadnutom úžitkovom vzore jednoducho prevzatý z dokumentu D1, pretože podľa navrhovateľa je kontaktná sada so štyrmi svorníkmi (4) na upevnenie k žľabového podvalu (3) podľa napadnutého úžitkového vzoru identická s vyhotovením príruby (5) vytvorenej v skrini (1) prestavníka podľa D1. Ďalej uviedol, že rámový skelet s dvoma svorníkmi (5) na upevnenie elektromotorického prestavníka (2) zospodu, podľa napadnutého riešenia potom nahrádza spojenie/vytvorenie príruby (5) a skrine (1) prestavníka podľa D1.

S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné súhlasiť z toho dôvodu, že v dokumente D1 je prírubový prestavník pripevnený k podvalu cez príruby (5) a (6), t. j. bočnou, resp. prednou časťou prírubového prestavníka, zatiaľ čo v napadnutom riešení slúžia svorníky (4) na prednej časti pripevňovacej súpravy len na jej (upevňovacej sústavy) pripojenie na žľabový podval a nie na pripojenie skrine samotného prestavníka. Skriňa prestavníka je k upevňovacej súprave a následne k podvalu pripojená zospodu svorníkmi (5). Z uvedeného je zrejmé, že zachytávanie horizontálnych síl upevnením porovnávaných prestavníkov je rôzne. V dokumente D1 ide o zamedzenie posunu v horizontálnom smere cez pripojenie prírub (5, 6), pričom samotná skriňa prestavníka je voľná, resp. bez pripojovacích prvkov umiestnených na skrini prestavníka. V prípade napadnutého riešenia je skriňa prestavníka pripevnená na upevňovaciu súpravu zospodu a cez ňu je pripevnená na podval. Prepojenie jednotlivých častí je teda rozdielne a vytvára tak rozdielne technické účinky, pričom možno súhlasiť s majiteľom, že upevnenie podľa napadnutého riešenia má väčší celoplošný prenos horizontálnych síl (vzhľadom na spodné upevnenie skrine prestavníka a následne cez pripevňovaciu súpravu aj bočné pripevnenie), ktoré pôsobia na konštrukčne zosilnené čelo skrine prestavníka.

K namietanému dokumentu D2 navrhovateľ uviedol, že rámový skelet podľa napadnutého riešenia a podľa dokumentu D2 má prakticky vhodné konštrukčné vyhotovenie v tom zmysle, že obsahuje dve pozdĺžne časti spojené priečnikom/priečnikmi, pričom priečniky síce nie sú v dokumente D2 označené, ale z obrázkov 3, 6 a 7 je zrejmé, že pohon 8a je upevnený na priečnikoch.

To, že pohon (8a) je upevnený na priečnikoch je z navrhovateľom spomenutých obrázkov zrejmé i keď nie je zrejмый spôsob tohto upevnenia (svorníky?, zváranie?, príp. iné spojenie), avšak tieto priečniky nie sú pevne spojené s prednou stranou podvalu, ale sú vyvedené na jeho vrchnú stranu, kde sú pripojené klbovo cez pánty. V tomto prípade musela byť riešená aj možnosť odpojenia výstupného hriadeľa (8b) od pohonu (8a). Pripojenie k bočnej stene podvalu tak nie je pevné ako v prípade napadnutého riešenia. Toto spojenie bolo navrhnuté z dôvodu možnosti „skrátenia“ podvalu s prestavníkom na dĺžku bežného podvalu, teda na iný účel ako napadnuté riešenie. Vzhľadom na to musel v dokumente D2 vynálezca zohľadniť iné technické požiadavky ako v prípade napadnutého riešenia, čím má riešenie v dokumente D2 iné konštrukčné vyhotovenie, a tým aj rozdielne technické účinky ako v napadnutom úžitkovom vzore.

Ako teda z uvedeného vyplýva, podstata napadnutého riešenia spočíva v bezpečnom, stabilnom a jednoduchom upevnení elektromotorického prestavníka prostredníctvom upevňovacej sústavy k žľabovému podvalu pri zachovaní možnosti podbíjania počas prevádzky, čo sa docielí upevnením prestavníka na upevňovaciu sústavu a následne upevnením tejto sústavy na žľabový podval. Namietaný dokument D2 a aj D1 opisujú odlišnú možnosť riešenia pripojenia prestavníka k podvalu, pričom nevyužívajú pevnú upevňovaciu sústavu, ktorá by sa pevne pripájala k jeho bočnej stene. Možno teda konštatovať, že z riešení v dokumente D2, resp. D1 samostatne a ani v ich spojení nie je možné priamo vyvodiť napadnuté riešenie, resp. ako tvrdí navrhovateľ, jednoducho prevziať usporiadanie jednotlivých konštrukčných častí.

Napadnuté riešenie opísané v nároku na ochranu teda nevyplýva zrejým spôsobom z namietaných dokumentov D1 a D2, ale je výsledkom vynálezcovskej činnosti, a preto je nutné konštatovať, že nárok na ochranu napadnutého riešenia spĺňal v čase podania podmienky dané ustanovením § 4 zákona o úžitkových vzoroch, konkrétne podmienku vynálezcovskej činnosti, a preto bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 517/2007 Z. z. o úžitkových vzoroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov možno proti tomuto rozhodnutiu podať na úrade rozklad v lehote 30 dní od jeho doručenia. Včas podaný rozklad má odkladný účinok. Toto rozhodnutie možno, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, preskúmať správnym súdom na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Ingrid Maruniaková
generálna riaditeľka
sekcie hlavných procesov

Doručiť:

Automatizácia železničnej dopravy, a.s.
Za stanicou 1
831 04 Bratislava

Bc. Peter Kubíny
Piaristická 9
911 01 Trenčín